

Reacció entre fantasmes i fantasies

written by Pau Miserachs | 28 de desembre de 2016

El passat 22 de desembre en Pau Miserachs escrivia aquesta entrada en [el seu blog](#) en relació a la polèmica per la sentència contrària al fet que el Col·legi d'Advocats de Barcelona formés part del Pacte Nacional pel Dret a Decidir. L'autor ens ha donat la possibilitat de publicar-lo.

Avui l'Assemblea de l'Advocacia de Barcelona era un veritable caos. Es respirava un ambient decebedor per les relacions entre companys de professió, no precisament produït per l'anul·lació de la llei catalana d'horaris comercials o perquè no funcioni el tema de la renda mínima garantida o perquè la Justícia espanyola estigui mal considerada en el rànquing internacional. El problema rau en l'assemblea general de col·legiats que s'hi ha celebrat. Un grupet s'ha posat a atacar la Junta democràticament elegida, que s'explicava amb tota la pulcritud i exquisidesa possible.

Tot ha començat amb una Sentència que va dictar un Jutjat Contenciós Administratiu de Barcelona, amb data de 1r de desembre, que anul·la l'adhesió i la participació col·legial al Pacte Nacional pel Dret a Decidir. Es vol fer callar els juristes amb una sentència mordassa com molt bé explica l'advocat i professor de dret, Marc Marsal, en un article publicat avui al diari ARA. En l'Assemblea s'ha acusat a la Junta de fer política i de no desenvolupar una tasca professional. Els contestataris defensaven que s'havia de deixar la política fora de la seu col·legial i ho han fet a crits i interrompent les explicacions pacients del degà Oriol Ruscà. I s'ha preguntat a la Junta si eren socialistes o capitalistes buscant provocar, i definicions que no constaven als Estatuts col·legials ni els membres de la Junta estan obligats a respondre per tractar-se de posicions privades.

Tot doncs, fet pels “reaccionaris” a les propostes de la Junta, contra el dret a decidir per part d’unes persones que semblen voler ignorar que és un dret reconegut per la Carta Fundacional de les Nacions Unides. Els advocats en cap cas han de callar per ordre judicial quan parlen com a homes i dones de dret i defensen drets jurídicament legítims, es valorin políticament com es valorin. Una Sentència de primera instància contra el dret a posicionar-se a favor del dret a decidir, per acord previ col·legial, no significa res i s’ha de recórrer per una qüestió de dignitat col·lectiva del dret i obligació moral dels professionals a defensar els drets humans dels pobles. A més de la Constitució, que no pot ser un mur, existeix el Dret Internacional, tractats i pactes.

Al meu modest entendre la sentència ha confós el Col·legi amb un partit o una associació benèfica, amb criteris de curta especulació i reflexió jurídica. S’ha aplicat justícia restrictiva quan una institució vol pronunciar-se, com diu en Marc Marsal, d’acord amb els termes amplis que la llei recull les funcions col·legials. Algú parlava de la Constitució i també en perfecte castellà, una companya ens ha dit, fent ús de la paraula, que no som un 50% els que volem donar suport al dret a decidir. Sense que hagi proposat que, per aclarir qui vol i qui no aquest posicionament, es faci un referèndum. Hem sentit dir que la Junta dóna diners a Òmnium Cultural, que infringeix la llei i està amb la criminalitat. Han volgut trencar en ple 2016 amb un acord que es manté des del 1992. Es veu ben clar que es tracta de dinamitar tot allò català i participar en el setge contra Catalunya, mantenir posició de dòmino i fracturar la societat amb el castellà i pels interessos de mals castellans que no estimen ni reconeixen la pàtria que els ha acollit i els permet guanyar-se la vida.

Hem sentit dir que mal dia avui per fer assemblea, perquè és el dia de la Loteria Nacional. Això dit en veu alta per remarcar la paraula “Nacional” que no té res a veure amb la nació catalana. Hi ha hagut gent que deia que no es canvia els

cognoms, és a dir que no es volen catalanitzar, cosa que tampoc ningú els ha demanat que facin. També veien a venir els "revolucionaris" de l'assemblea, dinamitadors en perfecta llengua castellana i algun en català, que els assistents votarien a favor de la proposta de pressupost de la Junta. Posaven pegues a tot i hem sentit dir que al Col·legi dels advocats i advocades hi manca democràcia. Han tornat a dir que es vulneren les lleis si el Col·legi protegeix estómacs agraits, referint-se a la formació. Però no han parlat d'estudiar la sinistralitat i perquè es produeix. Es queixen de les xifres dels costos de l'assegurança professional. Però no diuen res de millorar la formació pels advocats i advocades que han declarat sinistres i l'assegurança acaba pagant indemnitzacions.

Per què passa doncs? No es valora prou per part dels contestataris el fet que s'hagi arribat a cinc milions d'euros de previsió per males pràctiques professionals. La majoria dels assistents a l'assemblea han votat a favor del pressupost presentat per la Junta. Algú ha parlat de mala educació en els dinamitadors. Alguna mostra d'indignació per aquesta manera d'interferir i manifestar-se despectivament envers la Junta en una assemblea col·legial. Ja no és la primera vegada que passa i el degà Oriol Ruscà que ja és un venerable, possiblement, sigui canonitzat quan plegui. Abans d'acabar, un lletrat ha recordat a l'assemblea que les democràcies tenen l'obligació de defensar el seu funcionament democràtic i impedir que un grupet aprofiti els drets que proporciona aquesta per destruir-la. Almenys això que ara dic està escrit en la Declaració de Drets Fonamentals de la Unió Europea, incorporada al Tractat de Lisboa de 2006. És un dret europeu que obliga en el territori de l'Estat espanyol, per damunt de les lleis espanyoles. Ningú pot ignorar la importància del Dret Internacional i el de la Unió Europea en la defensa i reconeixement dels drets nacionals dels pobles i el drets dels pobles a decidir lliurement el seu futur i les lleis que volen donar-se. Ni socialistes ni capitalistes, doncs, tan sols gent

que creu en el dret equitatiu, les llibertats, la tolerància, el respecte, la dignitat i la democràcia.

El meu dictamen és senzill: participar en el Pacte Nacional pel Dret a Decidir no és il·legal ni és delictiu. Parlar de vulneració de lleis i de criminalitat contra els que exerceixen la democràcia i defensen els drets dels pobles a la llibertat i la dignitat nacional és una acció entorpidora dels drets democràtics i equitativament aplicable en una societat moderna i antidemocràtica. Com deia el poeta anarquista José Manuel Alvarez Florez als anys 80: “els fantasmes i les fantasies que engendra la ‘patria’ caminen tan sols pels territoris de l'ànima i no pels de l'ànim”. Finalment el caos ha passat a l' streaming de l'acte. Queda enregistrat pel dia de demà. Quedi clar que fantasmes i fantasies per justificar plantejaments nacionalistes anticatalans i antidemocràtics, per rebentar una assemblea col·legial no són plantejaments propis en un Col·legi d'advocats i advocades.